Επί των άρθρων 1 και 2:

Η οικονομική συγκυρία στην οποία έχει περιέλθει η χώρα και οι μεγάλες μειώσεις εισοδημάτων, η απώλεια εργασίας, τα υψηλά επιτόκια της στεγαστικής/επιχειρηματικής και καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, αλλά και ατυχείς προγραμματισμοί και απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών, αποτέλεσαν παράγοντες που, σε συνδυασμό με την απουσία θεσμών συμβουλευτικής υποστήριξης των δανειοληπτών (φυσικών, νομικών προσώπων και επιχειρήσεων) σε θέματα υπερχρέωσης, συνέβαλαν στην αυξανόμενη υπερχρέωση φυσικών, νομικών προσώπων και επιχειρήσεων.
Περαιτέρω, ένα από τα σημαντικότερα εμπόδια για την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας είναι η ραγδαία αύξηση των καθυστερούμενων οφειλών φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων προς τα πιστωτικά ιδρύματα, που έχει σαν αποτέλεσμα αφενός την αποσταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος και αφετέρου τον εγκλωβισμό των δανειοληπτών σε μακροχρόνιες διαδικασίες διευθέτησης οφειλών, γεγονός που αποτρέπει την επιστροφή τους στην οικονομική δραστηριότητα.
Οι καθυστερήσεις στην αποπληρωμή ιδιωτικού χρέους λόγω της υπερχρέωσης και της οικονομικής συγκυρίας αναδεικνύεται πλέον ως ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα και στη χώρα μας και ως σύγχρονο κοινωνικό κράτος δικαίου έχουμε καθήκον να τις αντιμετωπίσουμε. Είναι δε γεγονός ότι η διαχείριση μη εξυπηρετούμενου ιδιωτικού χρέους, προς όφελος του πολίτη και της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, αποτελεί εθνικό στόχο.
Με την κατάθεση του παρόντος σχεδίου νόμου στη Βουλή προς ψήφιση, η Κυβέρνηση υλοποιεί μία σημαντική δέσμευση, προκειμένου να συσταθεί ένας μόνιμος μηχανισμός υποστήριξης και διαχείρισης του ιδιωτικού χρέους, ώστε να αποτελέσει, σε συνάρτηση με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο και τις βελτιώσεις που έγιναν από την Κυβέρνηση, μόνιμο πυλώνα προστασίας των υπερχρεωμένων πολιτών, για να πραγματοποιήσουν ένα νέο ξεκίνημα.

Επί του άρθρου 1 :

Με το παρόν σχέδιο νόμου προβλέπεται η σύσταση με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου ανώτατου κυβερνητικού οργάνου, σκοπός του οποίου θα είναι η στενή εποπτεία κατά τη μεταβατική διαδικασία και μέχρι την ολοκλήρωση του μόνιμου μηχανισμού υποστήριξης και διαχείρισης του ιδιωτικού χρέους.
Το Κυβερνητικό Συμβούλιο θα κινεί και παρακολουθεί τις δράσεις για την ενίσχυση της επίλυσης του χρέους φυσικών, νομικών προσώπων και επιχειρήσεων και αποστολή του θα είναι μεταξύ άλλων η διαμόρφωση πολιτικών σχετικά με την οργάνωση ενός ολοκληρωμένου μηχανισμού αποτελεσματικής διαχείρισης των μη εξυπηρετούμενων ιδιωτικών δανείων.
Προκειμένου να επιτευχθούν τα ανωτέρω, και βάσει διεθνών πρακτικών το Κυβερνητικό Συμβούλιο Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, θα είναι αρμόδιο να

καθορίσει τον Εισαγωγή εννοιών του «συνεργάσιμου δανειολήπτη» και να προβεί στην εκτίμηση των «εύλογων δαπανών διαβίωσης ». Οι ως άνω προϋποθέσεις θα καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, προκειμένου να ανταποκρίνονται στα εκάστοτε κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα. Επιλέγεται δε ο ορισμός αυτός να γίνεται από ανώτατο κυβερνητικό όργανο, προκειμένου τα στοιχεία αυτά να αποτελέσουν σημείο αναφοράς τόσο στην δικαστική όσο και στην εξωδικαστική επίλυση συναφών ζητημάτων.

Στο Κυβερνητικό Συμβούλιο Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, θα μετέχουν οι Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Δικαιοσύνης και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, οι οποίοι θα υποστηρίζονται στο έργο τους από τους Γενικούς Γραμματείς των εμπλεκόμενων υπουργείων καθώς και από ειδικού επιστήμονες και καταρτισμένο επιστημονικό προσωπικό, ενώ ανάλογα με τις ανάγκες του Συμβουλίου, αυτό θα δύναται να επικουρείται και από ειδικούς εμπειρογνώμονες με εμπειρία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Με τη δεύτερη παράγραφο του παρόντος σχεδίου νόμου προβλέπεται η κατάρτιση Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών για τη διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων ιδιωτικών οφειλών από την Τράπεζα της Ελλάδος.

Πράγματι, στόχος της Κυβέρνησης μέσω του μόνιμου μηχανισμού προστασίας του πολίτη σε θέματα καθυστερήσεων αποπληρωμών ιδιωτικού χρέους είναι η δημιουργία σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ πιστωτικού ιδρύματος και δανειολήπτη, η ουσιαστική ενημέρωση των πελατών/δανειοληπτών, η αντιμετώπιση της κάθε περίπτωσης ξεχωριστά και η παροχή εναλλακτικών αναδιαρθρώσεων των οφειλών με λύσεις που να ανταποκρίνονται στην οικονομική πραγματικότητα της κάθε περίπτωσης. Ειδικότερα, η βασικότερη ίσως παράμετρος επιτυχίας διευθέτησης οφειλών είναι ο χρόνος που απαιτείται για την επίτευξή της.

Επειδή τα πιστωτικά ιδρύματα αποτελούν τον πρώτο και αμεσότερο φορέα εντοπισμού πιθανής αδυναμίας πληρωμών του δανειολήπτη φυσικού προσώπου ή επιχείρησης και καλούνται να επιλύσουν, να παρέχουν λύσεις και συμβουλές για τη διευθέτηση των δανειακών χρεών, η αντιμετώπιση της τράπεζας πρέπει να είναι άμεση και αποτελεσματική για να μη χαθεί πολύτιμος χρόνος, και να εντοπιστούν πιθανοί λόγοι - προβλήματα που αποτελούν τροχοπέδη στην διευθέτηση των οφειλών.

Μέσω του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών για τη διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων ιδιωτικών οφειλών ορίζεται ότι θα προβλέπονται, μεταξύ άλλων, διατάξεις σχετικά με τις διαδικασίες αξιολόγησης κινδύνου, διαδικασίες αξιολόγησης της δυνατότητας αποπληρωμής, δεσμευτικοί κανόνες με σαφή χρονοδιαγράμματα, όροι επικοινωνίας μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων και δανειστών, θα ενσωματώνονται οι ορισμοί του «συνεργάσιμου δανειολήπτη» και των «απαραίτητων δαπανών διαβίωσης» που θα λαμβάνονται υπόψη από τις τράπεζες σχετικά με παροχή λύσεων/αναδιαρθρώσεων δανείων σε καθυστέρηση πληρωμής.

Στην τρίτη παράγραφο του άρθρου γίνεται ειδική μνεία στην αρμοδιότητα διαμεσολάβησης του Συνηγόρου του Καταναλωτή σε θέματα διαχείρισης μη εξυπηρετούμενου ιδιωτικού χρέους. Η ρητή αναφορά στην συγκεκριμένη αρμοδιότητα γίνεται προκειμένου να αξιοποιηθεί η εμπειρία του Συνηγόρου σε χρηματοπιστωτικά ζητήματα και στη διαδικασία εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών, ώστε ο δανειολήπτης να έχει εναλλακτικές δυνατότητες και να μην χρειάζεται να προσφύγει στη χρονοβόρα και πολυδάπανη διαδικασία της ιδιωτικές ή εμπορικής πτώχευσης.

Επί του άρθρου 2:

Με το προτεινόμενο άρθρο του σχεδίου νόμου, αναστέλλονται οι πλειστηριασμοί σε βάρος της πρώτης κατοικίας οφειλετών, έως την 31η Δεκεμβρίου 2014, εφόσον αυτοί πληρούν σωρευτικά τα κριτήρια που θέτει ο νόμος. Κρίνεται δε απαραίτητη προκειμένου να υλοποιηθούν όλες οι αναγκαίες νομοθετικές πρωτοβουλίες μέχρι την ολοκλήρωση του μόνιμου μηχανισμού προστασίας σε θέματα καθυστερήσεων ιδιωτικού χρέους.
Η παρούσα διάταξη, η οποία εισάγεται με κοινωνικά κριτήρια, παρέχει προστασία στη συντριπτική πλειοψηφία των χαμηλού και μέσου εισοδήματος νοικοκυριών και εξαιρούνται μόνον οι έχοντες σημαντικά περιουσιακά στοιχεία και υψηλά εισοδήματα, οι οποίοι εκμεταλλευόμενοι τις υφιστάμενες διατάξεις δεν αποπληρώνουν τις οφειλές τους.

Συγκεκριμένα :

1. Προστατεύεται η κύρια κατοικία, εφόσον η αντικειμενική της αξία δεν υπερβαίνει τις 200.000 ευρώ.

Σύμφωνα με στοιχεία της Έρευνας Οικογενειακών Προϋπολογισμών του 2012 της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής καθώς και της έρευνας του Ευρωσυστήματος, Household Finance and Consumption Survey (HFCS) της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, 9 στους 10 δανειολήπτες έχουν κύρια κατοικία αντικειμενικής αξίας μικρότερης των €200.000. Περίπου 7 στους 10 δανειολήπτες, μάλιστα, έχουν κύρια κατοικία αντικειμενικής αξίας μικρότερης των €140.000.

2. Στο πεδίο προστασίας εμπίπτουν οι οφειλέτες α) με ετήσιο οικογενειακό εισόδημα, όπως αυτό διαμορφώνεται κατόπιν της αφαίρεσης των κρατήσεων υπέρ των ασφαλιστικών ταμείων, του φόρου εισοδήματος και της εισφοράς αλληλεγγύης, μικρότερο ή ίσο των €35.000 κατά το τρέχον οικονομικό έτος.
Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων για το οικονομικό έτος 2013 (εισοδήματα του 2012), το μέσο δηλωθέν οικογενειακό εισόδημα των νοικοκυριών με στεγαστικό δάνειο ανέρχεται σε €25.482 ετησίως. Αντίστοιχα προκύπτει ότι περίπου το 90% των

νοικοκυριών με στεγαστικό δάνειο έχουν καθαρό ετήσιο οικογενειακό εισόδημα μικρότερο ή ίσο των €35.000.

3. Στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας εμπίπτουν οι οφειλέτες με συνολική αξία κινητής και ακίνητης περιουσίας μικρότερη ή ίση με 270.000€ και εκ του ανωτέρω ποσού, το σύνολο των καταθέσεων και κινητών αξιών του οφειλέτη δεν υπερβαίνει τις δέκα πέντε χιλιάδες ευρώ €15.000.
Σύμφωνα την έρευνα του Ευρωσυστήματος, Household Finance and Consumption Survey (HFCS) της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, η διάμεσος αξία της συνολικής περιουσίας για το σύνολο των νοικοκυριών στην Ελλάδα ανέρχεται στα €110.200 (δηλ. το 50% των νοικοκυριών έχει χαμηλότερη). Για τους δε δανειολήπτες η διάμεσος αξία της συνολικής περιουσίας τους ανέρχεται στα 173.966 € (δηλ. το 50% των δανειοληπτών έχει χαμηλότερη).
Συνεπώς η συνολική περιουσία των νοικοκυριών με χαμηλά εισοδήματα είναι αρκετά μικρότερη.

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, τα περιουσιακά στοιχεία εκτιμώνται βάσει της αντικειμενικής αξίας, και για όσα βρίσκονται εκτός συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού, ο προσδιορισμός της αξίας αυτών θα γίνεται βάσει των κείμενων φορολογικών διατάξεων όπως αυτές κάθε φορά ισχύουν.

Ως περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη νοούνται και κινητές αξίες του οφειλέτη, ήτοι μετοχές, ομόλογα, λογαριασμοί σε αλλοδαπό νόμισμα, πάσης φύσεως επενδυτικά προϊόντα και καταθέσεις.

Αναφορικά δε με τις καταθέσεις και κινητές αξίες, σύμφωνα με στοιχεία της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών, το 92,8% των φυσικών προσώπων-καταθετών των ελληνικών τραπεζών διαθέτει καταθέσεις συνολικού ύψους έως 10.000 ευρώ, το 81,5% μάλιστα διαθέτει καταθέσεις μικρότερες των 2.000 €.

4. Η παρούσα διάταξη εισάγει ειδικές προβλέψεις για i) οικογένειες που βαρύνονται φορολογικά με τρία και περισσότερα τέκνα, ii) άτομα με αναπηρία 67% και άνω, iii) όσους βαρύνονται φορολογικά από άτομα με αναπηρία 67% και άνω, για τους οποίους τα παραπάνω όρια των σωρευτικών προϋποθέσεων προσαυξάνονται σε ποσοστό 10%.
Το ποσοστό αναπηρίας προσδιορίζεται σύμφωνα με τον ενιαίο πίνακα προσδιορισμού ποσοστού αναπηρίας, όπως εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. Φ11321/οικ.10219/688/4.5.2012 (Β' 1506) Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.
Με την παρούσα είναι σαφής η πρόθεση του νομοθέτη να παρέχει επιπλέον προστασία στις κοινωνικά ευπαθείς ομάδες, για τις οποίες τα όρια τις διάταξης προσδιορίζονται ως εξής:

i) Η αντικειμενική του αξία ορίζεται να μην υπερβαίνει τις €220.000
ii) Το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα μικρότερο ή ίσο των €38.500

iii) Η συνολική αξία κινητής και ακίνητης περιουσίας μικρότερη ή ίση με €297.000,
iv) εκ του ανωτέρω ποσού της περιουσίας, το σύνολο των καταθέσεων και κινητών αξιών του οφειλέτη δεν υπερβαίνει τις €16.500.

5. Κατά τη διάρκεια αναστολής πλειστηριασμού, οι οφειλέτες υποχρεούνται να καταβάλλουν προς τους δανειστές ποσοστό 10% επί του καθαρού μηνιαίου εισοδήματός τους, όταν το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα δεν ξεπερνά τις €15.000. Για οικογενειακά εισοδήματα άνω των €15.000 υπολογίζεται ποσοστό 10% μέχρι του ποσού των €15.000 και ποσοστό 20% στο υπερβάλλον εισόδημα, προκειμένου να υπολογιστεί η μηνιαία καταβολή που οφείλεται.
Ειδικά για όσους οφειλέτες δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 2, παρ. Β 1 του ν.4161/2013, ήτοι δεν είναι α) άνεργοι, β) έχοντες σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου, γ) συνταξιούχοι, δ) έχοντες εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. 4110/2013 (Α` 17), η μηνιαία καταβολή που υπολογίζεται ως ποσοστό επί των εισοδημάτων τους κατά τα ανωτέρω πρέπει επιπροσθέτως να είναι ανώτερη ή ίση του 30% της τελευταίας ενήμερης δόσης τους. Η διάταξη αυτή αφορά δηλαδή ελεύθερους επαγγελματίες, εμπόρους και επιτηδευματίες και όλους όσους δεν ανήκουν στις παραπάνω κατηγορίες.
Η ελάχιστη καταβολή που εισάγεται αξιολογείται σύμφωνα με την πραγματική οικονομική κατάσταση του οφειλέτη, ο οποίος προστατεύεται με την καταβολή μιας μικρής δόσης η οποία στις περισσότερες περιπτώσεις είναι πολύ μικρότερη και από μηνιαίο μίσθωμα.
Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται το ποσό των μηνιαίων δόσεων που αντιστοιχεί στο οικογενειακό εισόδημα του δανειολήπτη:

Ετήσιο καθαρό οικογενειακό εισόδημα	Ελάχιστη δόση	Υπερβάλλον για εισοδήματα άνω των 15.000	Σύνολο ετήσιας δόσης	Μηνιαία δόση
5.000 €	500 €	0 €	500 €	42 €
10.000 €	1.000 €	0 €	1.000 €	83 €
15.000 €	1.500 €	0 €	1.500 €	125 €
20.000 €	1.500 €	1.000 €	2.500 €	208 €
25.000 €	1.500 €	2.000 €	3.500 €	292 €
35.000 €	1.500 €	4.000 €	5.500 €	458 €

6. Κατά τη διάρκεια απαγόρευσης του πλειστηριασμού οι οφειλέτες έχουν υποχρέωση υποβολής στο δανειστή με κάθε πρόσφορο μέσο υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/86 για την πλήρωση των προϋποθέσεων του νόμου περιλαμβάνοντας και επικαιροποιημένα στοιχεία επικοινωνίας. Η δήλωση θα περιλαμβάνει και λεπτομερή αναγραφή των κινήσεων λογαριασμού που

ξεπερνούν το ποσό των χιλίων ευρώ (€1.000) τους τελευταίους είκοσι τέσσερις (24) μήνες πριν την υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης.
Κάθε πρόσφορο μέσο νοείται οτιδήποτε μπορεί να φέρει βεβαιωμένη ημερομηνία και αποδεικτικό αποστολής, όπως λχ αυτοπρόσωπη ή μέσω ειδικώς εξουσιοδοτημένου ατόμου υποβολή ενώπιον του δανειστού, επίδοση με δικαστικό επιμελητή, συστημένη επιστολή μέσω ΕΛΤΑ, μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε επίσημη ηλεκτρονική διεύθυνση, αποστολή μέσω τηλεομοιοτυπίας με αποδεικτικό αποστολής κλπ.
Περαιτέρω, επειδή λαμβάνονται υπόψη ως κριτήρια υπαγωγής το εισόδημα και τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, προβλέπεται να μπορούν να ζητούνται από το δανειστή στοιχεία για την απόδειξή τους, όπως επίσημα δημόσια έγγραφα (Ε1, Ε9, φύλλα υπολογισμού αξιών) και τίτλοι ιδιοκτησίας.
Τέλος, της ίδιας προστασίας απολαύουν και εγγυητές, εφόσον στο πρόσωπό τους συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1-3 της ρύθμισης, καθώς στην περίπτωση αυτή ήδη έχουν την ιδιότητα του οφειλέτη. Εφόσον, όμως, ενεργοποιηθεί η προστασία των προτεινόμενων διατάξεων στο πρόσωπο του πρωτοφειλέτη και για όσο διάστημα ο πρωτοφειλέτης θα βρίσκεται σε συνεννόηση με το δανειστή (καταβολή δόσης) και στο καθεστώς προστασίας, ρητά προβλέπεται ότι ο δανειστής δεν θα μπορεί να στραφεί κατά του εγγυητή ανεξαρτήτως της πλήρωσης των προϋποθέσεων, καθώς μια τέτοια πρακτική θα ήταν ούτως άλλως καταχρηστική.

Επί των άρθρων 3-6:

Με τις διατάξεις των **άρθρων 3-6** προβλέπεται η ίδρυση επενδυτικού και αναπτυξιακού ταμείου, το οποίο, σε συμφωνία με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, θα παράσχει ρευστότητα σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας, όπως τα έργα υποδομής και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, προκειμένου να προωθήσει την ανάπτυξη, την απασχόληση και την καινοτομία στη χώρα.
Επιδιώκεται, με τον τρόπο αυτό, να αντιμετωπιστεί κατά ένα μέρος το χρηματοδοτικό κενό μέσω της εγκαθίδρυσης μακροχρόνιας συνεργασίας με σημαντικά διεθνή χρηματοδοτικά ιδρύματα, όπως η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, το Ευρωπαϊκό Επενδυτικό Ταμείο και αντίστοιχα ιδρύματα στα κράτη-μέλη. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι το ελληνικό Δημόσιο θα συνεισφέρει στο Ταμείο 350 εκατ. ευρώ ενώ η ελληνική κυβέρνηση ήδη βρίσκεται σε συνομιλίες για πρόσθετα κεφάλαια από διεθνείς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και ιδιώτες επενδυτές.

Επί του άρθρου 3:

Με το **άρθρο 3** προβλέπεται η δυνατότητα ίδρυσης του Ελληνικού Επενδυτικού Ταμείου ως μη χρηματοπιστωτικού οργανισμού. Προβλέπεται η έδρα του Ταμείου και η νομοθεσία που θα το διέπει. Η επιλογή αυτή έγινε για λόγους ευελιξίας και σύμφωνα με τη διεθνή πρότυπα για τη λειτουργία αντίστοιχων θεσμών. Περαιτέρω επελέγη για τη διευκόλυνση επενδυτών

τρίτων χωρών, πλην της Ελλάδας, να χρηματοδοτήσουν το Ταμείο και, εμμέσως, την ελληνική οικονομία, που είναι και το ζητούμενο.
Προβλέπονται, επίσης, οι σκοποί του Ταμείου και προδιαγράφεται η λειτουργία του, η οποία αυτονόητα έχει στόχο της εξασφάλιση κέρδους για τους επενδυτές του, δηλαδή την απόδοση των επενδεδυμένων κεφαλαίων τους, και την υποστήριξη της ελληνικής αναπτυξιακής πολιτικής μέσω αυτών και οι δράσεις, στις οποίες θα διοχετεύει τα κεφάλαιά του το Ταμείο, δηλαδή η χρηματοδότηση μικρομεσαίων επιχειρήσεων και έργων υποδομής με ίδια κεφάλαια, δάνεια, εγγυήσεις και άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα και η συμμετοχή σε κεφάλαια επενδυτικών συμμετοχών και επενδυτικού κινδύνου, όπως επιτάσσουν οι καλές πρακτικές στις περιπτώσεις αυτές.

Επί του άρθρου 4:

Στο **άρθρο 4** προβλέπεται η δομή του Ταμείου, το οποίο μπορεί να διαιρείται σε υποκεφάλαια για κάθε δραστηριότητά του, με διακριτή νομική οντότητα, διοίκηση, διάρκεια και στοιχεία ενεργητικού, προκειμένου να δίνεται η ευκαιρία στους επενδυτές να επενδύουν σε οποιοδήποτε από αυτά, καθώς και η δυνατότητα προηγούμενης σύστασης των υποκεφαλαίων και η ενσωμάτωσή τους στο Ελληνικό Επενδυτικό Ταμείο σε δεύτερο χρόνο. Περαιτέρω, προβλέπονται οι κατηγορίες μετοχών για κάθε υποκεφάλαιο: περιορισμένου, μεσαίου και αυξημένου κινδύνου καθώς και οι επενδυτές που δύνανται να αγοράζουν αυτές. Προβλέπεται ότι μετοχές αυξημένου κινδύνου θα δύναται να καλύπτει αποκλειστικά το Ελληνικό Δημόσιο, τόσο από την άποψη ψήφου εμπιστοσύνης για το δικό του εγχείρημα, όσο και από την άποψη της σκοπιμότητας της προσέλκυσης τρίτων επενδυτών, δηλαδή των διεθνών χρηματοδοτικών οργανισμών και των ιδιωτών επενδυτών.

Επί του άρθρου 5:

Στο **άρθρο 5** περιλαμβάνονται οι ρυθμίσεις για τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στο Ταμείο. Προβλέπεται ότι το Ελληνικό Δημόσιο δεν δύναται να αναλαμβάνει μετοχές που αντιστοιχούν σε περισσότερο από το 50% του μετοχικού κεφαλαίου και ότι θα επενδύσει με ποσό των 350 εκατ. ευρώ. Παράλληλα, δίνεται νομοθετική εξουσιοδότηση ώστε να καθορίζονται με υπουργική απόφαση οι ειδικότεροι όροι, προϋποθέσεις και διαδικασίες για τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στο Ταμείο και τη χρηματοδότηση αυτού.

Επί του άρθρου 6:

Με το **άρθρο 6** προβλέπονται τα σχετικά με τη διοίκηση του Ταμείου, το οποίο θα διοικείται από επαγγελματικό management που θα αναδειχθεί μέσ’από διαφανείς διαδικασίες και ορίζονται οι βασικές αρχές εταιρικής διακυβέρνησης, βάσει των οποίων θα ασκηθεί η διοίκηση αυτή. Ειδικότερες προβλέψεις για τα συλλογικά όργανα διοίκησης αναφέρεται ότι θα

περιλαμβάνονται στα καταστατικά έγγραφα του Ταμείου, τα οποία θα εγκρίνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, για την οποία παρέχεται ειδική και αναλυτική νομοθετική εξουσιοδότηση. Τέλος, προβλέπεται ότι η εκπροσώπηση του Ελληνικού Δημοσίου στα συλλογικά όργανα διοίκησης θα ακολουθεί υπουργική απόφαση.